

POLİTİKA**New York Times: Trump'ın İran yaptırımları ABD'yi savaşa itebilir**

Amerikan New York Times (NYT) gazetesi, "Trump, İran'a daha fazla yaptırım uygulamak istiyor. Bu bizi savaşa sürükleyebilir" başlıklı yazısında İran'a uygulanabilecek yaptırımlar ve olası etkilerine değindi.

ABD Başkanı Donald Trump'ın geçen yıl Lübnan Hizbullahı'na giden fonu kesmek için İran petrolüne yaptırım uygulayıp Çin, Hindistan, Türkiye, Güney Kore ve Japonya gibi büyük alıcı ülkeleri muaf tutarak nabız yokladığı ifade edilen makalede, Tahran yönetiminin bu yaptırıma sessiz kalmasından güç alan Trump'ın, şimdi de söz konusu ülkelere İran'dan petrol alımlarını durdurması için baskı yapmaya başladığı belirtildi. Trump yönetiminin, İsrail ve müttefikleri adına bölgedeki aktiviteleri sebebiyle İran'ı cezalandırmak istediğine dikkat çekilirken, "ABD yönetimi, Tahran'ı nükleer faaliyet konusunda eski Başkan Barack Obama yönetimi ile müzakere edilenlerden çok daha katı şekilde kontrol altına almaya çalışıyor." ifadesi kullanıldı.

Ayrıca, makalede İran'a artarak devam eden yaptırımların ABD için tehlikeli bir boyuta geldiği savunularak, şu ifadelere yer verildi:

"Bu provoke edici yaptırımlar, İran'ı tekrardan büyük ölçüde uranyum zenginleştirmeye ve ABD'nin cevap vermesini zorunlu kılan Amerikalılara olası bir saldırıya yol açabilir, ABD'yi Başkan Trump'ın engellemeye çalıştığını söylediği yeni bir Orta Doğu savaşına itebilir."

Öte yandan, Tahran yönetiminin, yaptırımlara karşı ilk etapta Trump'ın tekrar seçilmeyeceği umuduyla gelecek 18 ay boyunca beklemeyi tercih edebileceğine dikkat çekilen makalede, Trump'ın tekrar seçilmesi durumunda İran'ın sert cevap verebileceği, bu durumda Trump'ın bu saldırıları görmezden gelmek veya cevap vererek yeni bir savaşın başlaması arasında seçim yapmak zorunda kalacağını ileri sürüldü.

Karşılıklı restleşmenin olası olduğu, fakat Trump yönetiminin çıkabilecek askeri bir çatışmaya ihtimal vermediği belirtilen makalede, şunlar kaydedildi:

"Trump hükümetinin hesaba kattığını düşünmediğimiz şey, karşılıklı çatışma durumunun muhtemel olması. Çünkü Trump hükümeti, Tahran'a çok dar seçenekler veriyor. ABD Dışişleri Bakanı Mike Pompeo, ABD yönetiminin müzakerelere açık olduğunu belirtirken, Tahran'ın mevcut dış politikasından tamamen vazgeçmesini gerektiren bir düzine şart listesi sunuyor. Bu listede, İran'ın nükleer başlıklı füze üretimine ve İsrail'e düşman tutumuna son vermesi gibi istenilen maddeler, İran'ın Suudi Arabistan ve diğer bölgesel ülkelerle rekabeti sebebiyle arzu edilen ama gerçek dışı olan maddelerdir."

<https://www.aa.com.tr/tr/dunya/new-york-times-trumpin-iran-yaptirimlari-abdyi-savasa-itebilir/1464829>

Sri Lanka'da terör saldırıları sonrasında burka yasağı getirildi.

Sri Lanka'da Devlet Başkanlığı ofisinden yapılan açıklamada, vatandaşların kimliklerinin tespit edilmesini engelleyecek şekilde yüzünü kapatan ve güvenlik riski teşkil eden her türlü giysinin yasaklandığı bildirildi. Söz konusu yasağın, geçen hafta düzenlenen bakanlar kurulu toplantısında gündeme getirildiği ifade edildi.

Sri Lanka'da geçen pazar, Hristiyanlar için kutsal Paskalya ayını sırasında Kochchikade'deki St. Anthony's, Katana'daki St. Sebastian ve Batticaloa'daki Meryem Ana kiliseleri ile başkent Kolombo'daki beş yıldızlı Shangri-La, Cinnamon Grand ve Kingsbury otellerine bombalı saldırılar düzenlenmişti. Bu saldırıların ardından başkent Kolombo'nun banliyöleri Dehiwala'daki konukevi yakınında ve Dematogoda'da üst geçit yakınında patlamalar olmuştu.

Sri Lanka makamları, saldırılarda 253 kişinin hayatını kaybettiğini açıklamıştı. Hükümet, Paskalya gününde yaşanan saldırılardan Ulusal Tevhid Cemaati adlı yerel terör örgütünü sorumlu tutmuştu. Sağlık Bakanı ve Hükümet Sözcüsü Rajitha Senarathne, örgütün saldırıları uluslararası bir terör şebekesinin desteğiyle gerçekleştirdiğinden şüphelenildiğini ifade etmişti. Bombalı saldırıları terör örgütü DEAF üstlenmişti.

<https://www.aa.com.tr/tr/dunya/sri-lankada-teror-saldirilari-sonrasinda-burka-yasagi-getirildi/1464840>

Yeni Dünya Düzensizliği: Yeni Soğuk Savaş Başlarken

Prof. Dr. Nurşin Ateşoğlu Güney

ABD çeşitli nedenlerle hem 1970'lerde hem 1980'lerde uluslararası "düzen" diye adlandırdığımız bir dizi anlaşma, kurum, kural ve beklentiden oluşan küresel düzende belirli değişimlerin öncüsü olmuştu. Bu dönemlerle günümüz arasında paralellik kuranlar, ABD'nin Küba ve Vietnam'da o zamanlar aldığı yenilgilerle, bazılarının tanımlamasıyla "liberal enternasyonalizmin kanlı kuzeni" Yeni-Muhafazakârların getirmiş olduğu ekonomik yükü ve insani maliyeti benzer kefelere koyuyorlar. Zaten Soğuk Savaş bittiğinden beri, uluslararası ilişkiler alanında, küresel uluslararası düzenden ABD'nin rakiplerinin (herkesten önce uluslararası ticarete sahip olduğu bazı artılar nedeniyle Çin'in ve daha ılımlı ve sınırlı bir biçimde enerji sektöründeki artıları nedeniyle Rusya'nın) yarar sağladığını düşünen bir "düşüş/gerilemiş" (decline) yazınıyla baş başaydık. Kimi zaman, bu yazın ABD'nin belirli küresel sorumlulardan çekilip kendi tanımladığı özel çıkar alanlarına ve daha çok refah sahibi olmaya odaklanması gerektiğini söyleyen izolasyoncu ve yarı-izolasyoncu bir grubun savunularıyla da birleşiyordu. Nitekim yüzyılın başında Kindleberger bize, düzen kurucu hegemon gücün uzun vadede (küresel yarar sağlama sorumluluğu nedeniyle) diğer güçler karşısında dezavantajlı olabileceğini hatırlatmıştı. Dolayısıyla ABD'nin, tüm maliyetine rağmen ve hâlâ güçlüyken, uluslararası düzende belirli değişimler talep etmesi beklenmiyor değildi. Beklenmeyen, Trump yönetiminin dillendirdiği şekilde, korumacılığa, ticaret

savaşlarına, çok-taraflılığın ve uluslararası hukukun reddine, yaptırım ve cezalandırma diplomasisine, yani seçici ama yoğun bir güç kullanımı ve güç kullanma tehdidine dayalı, küresel sorumluluğun paylaşılmasını değil terk edilmesini temel alan milliyetçi bir güç stratejisine dönüştü.

Trump yönetimi işbaşına geldiğinde bu yeni güç politikası için uygun bir ortam buldu. Her şeyden önce, Batı siyasetinde ibre popülist milliyetçiliğe kaymıştı ve liberal küresel ve bölgesel ticaret düzeninin yaratmış olduğu -orta ve uzun vadede gerçek olmasa da- “işlerimiz ve paramız gidiyor” korkusu kitleleri Trump’ın kullanacağı dile (“kimsenin Amerikalıların parasını çalmasına izin vermeyeceğim”) ve uygulayacağı siyasete (göçü önlemek için aileleri ayırma politikasından duvar örüp, ek gümrük vergileri getirmeye kadar) hazır hale getirdi.

Elbette Trump politikaları, en azından alıcısı olan bir siyaset seçeneğine, sadece zamanın ruhu ya da pragmatik doğası (Yeni Muhafazakâr maliyetten -insan ve para kaybı- kurtarılmış muhafazakâr bir seçenek olması) nedeniyle dönüştü. ABD yönetici eliti, güç kullanma veya güç kullanma tehdidinde bulunma, yani tırmandırma stratejisi uygulama konusunda, ABD’nin şanslı bir döneminde olduğunu düşünüyor. Bu (belki de hatalı hesaba dayanan) özgüvenin ABD’nin askeri gücünün yanında iki temel sebebe dayandığını düşünüyorum.

İlk sebep ABD’nin askeri-teknolojik-refah üretimi makinasını besleyecek iktisadi güce, özellikle enerji piyasaları üzerinde artan gücü nedeniyle sahip olduğunu düşünmesi. Kaya gazı devriminin başlangıcında, ABD’nin enerji konusunda dış kaynaklardan bağımsız bir güç haline

gelmesinin etkisi çok tartışılmış, ABD’nin bazı bölgelere ilgisini kaybedeceği iddia edilmişti. Oysa durumun tam tersi bir mahiyette ilerlediği görülüyor. ABD’nin özellikle belirli pazarlara enerji teminatçısı, mümkünse yüksek fiyattan enerji temin eden bir ülke olarak girmek istemesi iki yönlü bir etkiye yol açtı. İlk ayakta, hem ABD’nin pazarda alıcı ve satıcı olarak varlığı hem de enerji geçiş yollarındaki askeri gücü ve enerji üreten kimi ülkeler üzerindeki etkisi (başta Riyad olmak üzere) beraber düşünüldüğünde ABD’ye, petrol ve doğal gaz üreticisi bazı ülkelere doğrudan (Rusya, İran, Venezuela) ve dolaylı yollardan (Katar, Irak, Libya) aynı anda baskı uygulama imkânı verdi. İkinci ayakta, ABD alıcı ve satıcı olarak yakın ve daha yakın geçmişte başkalarına kaptırdığı pazarları (Avrupa ve Afrika) geri almanın yollarını araştırmaya başladı; hem de Washington kendisi bizzat iktisadi korumacılığı benimsemişken. Bu yollar çoğunlukla güç kullanımını veya güç kullanma tehdidini içerdiğinden, bölgesel istikrarsızlıkları besleyen, alevlendiren, (en azından Avrupa’da tecrübe edildiği gibi) bölgeyi bölen seçenekleri barındırmaktaydı. ABD yönetimi bu ağızda acı bir tat bırakan politikaları izlemeyi kolaylaştıracak bazı stratejileri de uygulamaya koydu. Kısaca ABD, ajandasını benimseyen gevşek ittifak-altı işbirlikleri geliştirmek için hevesli dostlar bulmaya çalıştığı gibi, bölgede dengeleme yapabilecek, kabiliyet sahibi, ama hevesli olmayan aktörlerin, stratejik varlığını da azaltacak yaptırım ve tehditlerle ehlileştirilmesi politikalarına hız verdi. Eski Soğuk Savaş’ın ideolojik dünyasında, özellikle belirli kabiliyetlerle donanmış aktörleri karşı kutba kaptırabilecek ve sonuç alınmadığı takdirde (bölgesel aktörler yaşamsal çıkarları söz konusu olduğunda tüm maliyeti üstlenip direnebilirler) prestij kaybına neden olabilecek bu strateji, ABD tarafından şimdilik maliyetsiz görülüyor. Bu

yüzden ABD, küresel ve bölgesel düzeyde aktörlerin kaos siyasetine ne kadar dayanabileceklerini gözlemleyen bir bilim adamı gibi, adeta ardı ardına “sinir ve sınır testi” yapıyor. Bu sınır ve sinir testleri Hint-Pasifik gibi büyük nükleer güçlerin toplandığı bölgelerde çok daha kontrollü, aktörlerin sadece konu bazlı (issue-based) ve asimetrik güçlerinin olduğu Ortadoğu bölgesi gibi alanlarda ise çok daha kanlı gerçekleşiyor.

ABD’nin kaos ve tırmandırma politikasını maliyetsiz olarak nitelemekteki ısrarı, bizi ABD’nin içinde boğulduğu özgüvenin ikinci nedenini düşünmeye itiyor. Bu neden, ABD’nin karşı karşıya kaldığı meydan okumanın ve rekabetin niteliğiyle ilgili. Yazımızın girişinde bahsettiğimiz “düşüş/gerileyiş” ekolü, ABD’nin bir nevi “Thucydides kapanı” ile karşı karşıya olduğunu varsayar. Bu kapan, yükselen gücün niyetinin belirsizliğinin ve (yakın ya da daha uzak) gelecekte oluşturabileceği tehdidin ciddiyetinin hâkim güçte oluşturacağı korkunun sebep olacağı düşünülen çatışmayla ilişkilidir. “Güç Transferi” ya da “Hegemonyacı Mücadele” okulları, kimi zaman hâkim gücün ön alıcı tedbirler ve saldırgan stratejilerle yükselen gücü durdurmaya çalışacağını düşünür. Tabii olarak buradaki kilit soru, bu ekollerin sürekli örnek olarak gösterdikleri Çin’in ve daha az dikkate aldıkları Rusya’nın bu tür bir “yükselen güç” gücüne sahip olup olmadıkları. Bu konuda tartışma sürüp gidiyor; çünkü hem Çin’in hem de Rusya’nın yarı saldırgan, iddialı politikalarını sınırlamaya zorlayan pek çok faktör var. Ayrıca 2010-2016 yılları arasında Rusya ve Çin, kendi bölgelerinde ve küresel ticaret alanında dikkat çekecek önemli projeler ve atılımlar içinde olsalar da (yani dengeleyici güç olma konusunda niyet göstermiş oldukları varsayılsa da),

2016’dan bu yana mümkün olduğunca kazanımlarını kaybetmemek için tedbirli ve temkinli davranmaya da çalışıyorlar. Bu iki aktörün kaybetmemek için uğraştığı kazanımlar ise ABD’nin özellikle küresel düzeydeki gücünü henüz dengelemiyor; özellikle de (sahip olduğu kapasite nedeniyle gelecekteki dengeleme stratejileri için hâlâ çok önemli bir aktör olan) Avrupa’nın tavrı ABD karşısında belirsizken ve kendi aralarındaki ilişki net bir biçimde tanımlanmamışken. Bu noktada, ABD somut bir dengeleyici rakipten/rakip bloktan azade politika geliştirdiğini varsayıyor.

Elbette dengelemenin olmadığı bir dünyada olduğunu varsaymakla, mücadelenin ve rekabetin olmadığı bir dünyada olduğunu varsaymak aynı anlama gelmiyor. Washington için Rusya ve Çin’in sahip olduğu, geliştirdiği ve ABD politikaları için maliyet oluşturan kapasiteler, geleceğin dengeleme stratejileriyle değil, bugünkü jeopolitik ve jeo-ekonomik mücadeleyle ilgili ve ciddiye alınması gerekiyor. ABD tarafından yayımlanan son Ulusal Güvenlik Strateji Belgesi’nde (NSS) her iki “rakip” gücün sahip olduğu ve ABD için maliyet oluşturan kapasiteler, “Alan Kontrolü ve Alanın Rakip Güce Kapatılması” (Anti-Access/Area Denial [A2/AD]) yetenekleri olarak tanımlanıyor. Bu noktada ABD’nin kaos ve güç politikası stratejik bir amaç kazanıyor: Rusya ve Çin’i, elde ettikleri A2/AD kazanımlarından geri püskürtüp sınırlandırmak. Dolayısıyla Washington Rusya, Çin ya da herhangi bir potansiyel gücün liberal küresel sistemden faydalanmaması için, bir yandan liberal dünya düzenin kurumlarını, kurallarını ve normlarını çözüyor, diğer yandan da Rusya ve Çin’in A2/AD kapasiteleri geliştirdiği bölgelere saldırgan gücüyle geri dönüyor. Aslında ABD’nin uyguladığı strateji, kurumsal sorumluluklardan çekilmek ama askeri olarak kontrolü ve hakimiyeti tekrar

sağlamak için, rakip güçlerin kazanım elde ettiği bölgelerde stratejik varlığını artırmak. Anlaşılacağı üzere ABD izolasyon fikrinden son derece uzak bir noktada. Washington'dakiler ABD'nin gücünün görece azaldığını da düşünmüyor. Yine de Bush politikalarının meydana getirdiği felaketten beri maliyet konusunda son derece hassas, rakiplerin sınırlı kapasitesinin Çin ve Rusya adına büyük stratejik kazanımlara neden olabileceği konusunda son derece bilinçliler. Bu noktada ABD, ana müttefik olarak belirlediği bölgesel güçlerin (örneğin Japonya ya da İsrail) kapasitelerini geliştirmesine destek ve izin vererek, rakipleriyle karşılaşma cephesi olarak belirlediği bölgelerde, liberal düzenin çatırdama gürültüsü arasında fark edilmeyen stratejik varlığına meşruiyet kazandırıyor. Bir yandan da bölgede eksen oluşturma maliyetini (yani başarısızlığın maliyetini) de politik olarak bu aktörlere yüklüyor.

Kağıt üzerinde oldukça kârlı görünen bu genel politikanın kârlı olmayabileceğini, dahası çok maliyetli olabileceğini söyleyenler de var. ABD siyaset yapıcılarının ciddiye alması gereken bu eleştiriler, stratejik üç uyarı biçimini alıyor.

ABD'deki yönetim bir tür güç sarhoşluğuna kapılmış durumda. Elindeki stratejiyi kârlı yanlarını abartıp maliyetli yanlarına gözlerini kapayarak uyguluyor. Oysa uygulanan kaos ve güç stratejisinin kâr/zarar hesabının ABD elitleri tarafından yanlış yapıldığını düşünenler de var.

Bu bağlamda ilk uyarı Mearsheimer gibi realistlerden geliyor. Son çalışmasında da altını çizdiği üzere Mearsheimer, liberal dünya düzeninin gerçek olduğuna inanmayan düşünürler safında. Dolayısıyla, aktörlerin güç politikası

izlemesinin ve saldırı kapasitesi elde etmesinin bir mahsuru yok. Mearsheimer gibi realistler için asıl sorun, dengeleme mantığına aykırı, dengeleme stratejilerini yadsıyan, bu nedenle de maliyet üretecek politikaların izlenmesi. Sonuç olarak ABD'nin yeni yeni formülleştirmeye başladığı "Yeni Çevreleme Stratejisi"nin tüm realist ekol tarafından takdir edilmediğini görüyoruz. Çünkü bu yeni strateji, tehdidi ya da yükselen gücün dengelenmesini bir yana bırakarak, tüm rakip ve rakiplerin etkisindeki aktörlerin (NSS'e göre Rusya, Çin, İran ve Kuzey Kore'nin [ancak Kuzey Kore ile mücadelenin muğlak ve son derece sorunlu ilerleyen bir anlaşmayla ertelendiğini kabul eder ve Mandelbaum'un sözlerine kulak verirse] sadece Moskova, Pekin ve Tahran'ın) aynı anda sınırlandırılmasına dayanıyor. ABD'ndeki yönetici elitin ABD'nin gücüne güvendiği muhakkak; ancak sadece görünür sebeplerle (yani Rusya ve Çin'in de büyük güç olduğu ve iki büyük gücü aynı anda sınırlamaya, çevrelemeye çalışmanın bu güçlerin ellerinde tuttuğu jeo-stratejik kozlar düşünüldüğünde kolayca bulunacak sebeplerle) değil, daha az dillendirilen sebepler yüzünden de ABD giriştiği bu kaos-güç-rakipleri sınırlandırma stratejisinde zorlanabilir. Genellikle ABD adına fazla dillendirilmeyen zorluklardan birisi, bölgesel düzeyde bu sınırlandırma stratejisinin sadece üç aktörle sınırlı kalmayacağı. Rusya ve Çin'in farklı düzeylerde uygulayabileceği kama (wedge), yatıştırma (appeasement), havuç ve sopa (carrot and stick) stratejileri nedeniyle ABD, farklı konularda farklı bölgesel aktörlerin de katıldığı, Rusya veya Çin'in de içinde bulunduğu işbirliği koalisyonlarıyla karşı karşıya kalabilir. Bu gerçek nedeniyle, örneğin Doğu Akdeniz'deki Rusya-İran karşıtı strateji, ABD'nin askeri-ekonomik kabiliyetleri haiz iki ülkeyi (Türkiye ve Katar'ı) idare edemeyip, sınırlandırmayı

düşündüğü aktörlere (Rusya ve İran'a) yakınlaştırdığı bir süreci başlatmıştır. Realistlerin bir kısmının dikkat çektiği üzere, kısa dönemde ancak doğrudan veya üçüncü taraflar üzerinden tehdit, sıkıştırma ve ekonomik/asimetrik saldırıyla idare edilmeye çalışılabilecek bu (dengeleme mantığını yadsıyan) strateji, orta ve uzun dönemde amaçlarının aksine sonuçlar üretebilecektir.

İkinci uyarı, Kindleberger'in tekrar okunması gerektiğini bize hatırlatan Joseph S. Nye gibi liberal realistlerden geliyor. Belirttiğimiz gibi, Kindleberger uluslararası düzende ortak iyilik üretme sorumluluğunun maliyetini hakim gücün sırtına yükleyecektir. Bu nedenle hegemon güç zaten sonsuza kadar hegemon kalmaz. Uluslararası ilişkiler kuramları dikkate alındığında, Kindleberger'in "hakimiyetin maliyeti" argümanına çok sayıda itiraz geldiği de malumdur. Yine de büyük güçlerin dönem dönem, askeri ve ekonomik olarak son derece güçlü olmalarına rağmen, hakimiyetin maliyetinden kaçınmak için uluslararası ortak iyilik üretme sorumluluklarını terk ettikleri, hatta küresel normları yok saydıkları da bilinen bir gerçektir. ABD'nin iki savaş arası dönemde bu tür bir küresel sorumluluktan kaçınma, Avrupalıları Avrupalılara bırakma politikası izlemesi hatırlanacaktır. Sonucun çok parlak olmadığını, Churchill'in tüm kehanetlerinin çıktığını, dahası Avrupa'nın yarısının Sovyetler'e kaptrıldığını hepimiz biliyoruz. Ancak Kindleberger'e göre, bu maliyetsiz hakimiyet stratejisinin asıl sonucu küresel buhran ve 1930 ekonomik çöküntüsüdür. ABD kendi tetiklediği krizi yönetmeyi başaramamış, maliyetsiz bir güç stratejisi umarken kendi ekonomisi için maliyet doğurmuştur. Bugün de benzer uyarıların ABD için yapıldığını görüyoruz. Doğrusu,

ABD refah içinde, enerji krizlerinden korkmadığı bir dönem yaşıyor. Küresel politikaya katkısı da bölgesel enerji ve teknoloji üreticileri üzerindeki ekonomik baskı ve yaptırımlar ayağıyla oluyor. Nasıl meşrulaştırılırsa meşrulaştırılsın, aynı anda farklı bölgelerde, farklı bölgesel pazarlarda, halkları ve ulusal ekonomileri sıkıştırıp daraltacak politikalar izlemek, ABD'nin de kontrolünden çıkabilecek krizleri ya da hesaplayamadığı için yönetemeyeceği krizleri tetikleyebilir. Bu olasılık da bizi Walt'un altını çizdiği üçüncü uyarıya götürüyor.

Walt'un son yazılarını okuyanlar, realist yazarın gittikçe Yeni-Muhafazakârların karanlık çağ beklentisini hatırlatan bir üslupla yazdığını şaşırarak fark edebilirler. Bilindiği üzere Yeni Muhafazakârlar -ki damarlarında liberal müdahaleciliğin alkorları akar- ABD'yi göreve çağırırken ve ABD'yi savunma adına her türlü güç aracıyla donatmak için çırpınırken, ABD'nin sınırlarının ötesinde korkunç bir dünya hayal ediyorlardı: Teröristler, korsanlar, hastalıklar, çöken ekonomiler... Hepimiz ABD'nin olmadığı bir dünyada mahşerin ölümcül atlarıyla burun burunaydık. Walt'un beklediği krizler de Ferguson'unakilere yakın; fakat bu sefer sebep ABD'nin yokluğu değil, bizzat sürdürdüğü politikalar. Kindleberger'in beklentisi olan ekonomik buhranı Walt, derin bir küresel yönetimsizlik buhranı beklentisine çeviriyor. Liberal düzen "asil bir yalan" olabilir; ancak her asil yalan gibi bir işlevi var ve uluslararası toplumun üyelerinde bir beklenti yaratıyor. Bu beklentinin bizzat ABD tarafından kırılması, hayal kırıklığının milliyetçi/ötekileştirici dille, güç zorbalığıyla ve ABD sınırlarının güçlendirilmesi, ABD halkının dünyada olan bitenlerden koparılmasıyla bastırılmaya çalışılması geçici bir çözüm, bir yanılısama.

ABD ve rakipleri arasındaki mücadelenin artık yumuşak bir rekabet biçiminde olmadığı, ABD'nin liberal düzeni reddetmesiyle beraber, büyük güçler arasındaki işbirliğinin gerçekleştiği alanların giderek kısıtlandığı, büyük güçlerin çıkarları arasındaki çatışmanın ötesinde, dengeleme ihtiyacı nedeniyle norm ve kurumların yıprandığı bir gerçek. Güç politikasına geri dönüş ve "öncelikle Amerikan çıkarları" (America First) söyleminin açıkça katı bir milliyetçilik ve korumacılıkla birleştirilmesi, bize büyük güç mücadelesine geri dönüş sinyalleri veriyor. Ancak hem stratejik silahlanma düzeyi hem de büyük güçler arasındaki doğrudan karşılaşmanın maliyetinin ABD'nin rakipleri tarafından şimdilik üstlenilemeyecek ya da üstlenilmek istenmeyecek kadar yüksek oluşu, büyük güç rekabetini bir tür soğuk savaş eldiveni içerisine sokuyor. Bu yeni soğuk savaşın, alışık olduğumuz Soğuk Savaş'tan farklı olduğunu anlamamız gerekiyor. Bugünün mücadelesi ekonomik, siyasi ve ideolojik modeller arasında, dünyaya yayılmak ve paylaşmakla ilgili karşıt kutuplar arasında bir mücadele değil. Dolayısıyla bugünün ittifakları, aktörler açısından dün olduğu gibi gerçek bir siyasi seçimi ifade etmiyor; ittifaklar işlevlerine ve gerçekten işleyip işlemediklerine göre değerlendiriliyor.

Yeni soğuk savaşın ilk cephesinin Doğu Akdeniz'de açılması pek çokları için sürpriz oldu. Bu tür bir "geçmişe geri dönüş" senaryosunun gerçekleşmesinin beklendiği iki bölge Avrupa ve Asya-Pasifik'ti. İki bölgenin de 2000'li yılların başından itibaren ABD'nin iki rakip gücünün yarı saldırgan politikalarının hedefi olduğu ve ABD'nin de çeşitli yöntemlerle uzaktan dengeleme, yakın müttefikleri üzerinden ve bizzat alandaki kendi kapasitesiyle dengeleme gibi stratejiler izlediği biliniyor. Fakat bu iki

bölgedeki mücadele henüz tam bir tırmandırma oyununa dönmüş değil; daha çok bölgesel güç dengeleri nedeniyle bir caydırıcılık oyunu biçimini alıyor. Oysa Doğu Akdeniz çatırdayan bir bölgesel düzenin (Sykes-Picot) uzantısı olması, bölgesel aktörler arasındaki bölünmüşlük, güç stratejisi izleyen bazı aktörlerin askeri anlamda güçsüzlüğü (Suudi Arabistan, Mısır), revizyonist istekler güden devletlerin (İsrail) büyük güçlerin mücadelesinin parçası olmak için çok hevesli oluşları, ABD'nin çevrelemeye hevesli olduğu iki aktörün (İran, Rusya) çevrelenme alanı olması nedeniyle, caydırıcılıktan ziyade tırmandırma oyununun oynandığı bir cephe haline geldi. Yakın gelecekte, bölgesel aktörler de bölgede Yeni Soğuk Savaş'ın cephesinin açıldığı bilinciyle hareket edip, kendi çıkarlarını savunmak için ne tür kapasitelere ihtiyaç duyduklarını ve bunları nasıl temin edeceklerini sorgulayacaklar. İşte o noktada, ABD'ye yönelik realist eleştirilerin ne kadar ciddiye alınması gerektiği daha da anlaşılacak.

[Kıbrıs Bahçeşehir Üniversitesi İİSBF dekanı olan Prof. Dr. Nursin Ateşoğlu Güney aynı zamanda Cumhurbaşkanlığı Güvenlik ve Dış Politikalar Kurulu üyesidir]

<https://www.aa.com.tr/tr/analiz/yeni-dunya-duzensizligi-yeni-sojuk-savas-baslarken-/1462599>

EKONOMİ

Ticaret Bakanı Pekcan: Ticaret Diplomasimizi Yeniden Yapılandırıyoruz.

Ticaret Bakanlığı tarafından, 2009 yılından bu yana "Bölgesel Ticaret Müşavirleri Toplantıları", 2011'den beri de "Ticaret Müşavirleri Konferansları" gerçekleştiriliyor. Bu yıl 4'üncüsü gerçekleştirilecek Ticaret Müşavirleri Konferansı, Ticaret Bakanı Ruhsar Pekcan başkanlığında 30 Nisan-3 Mayıs'ta Ankara'da yapılacak.

Bakan Pekcan, AA muhabirine, Bakanlığın 96 ülkede, 131 merkezde, toplam 166 kadro ile faaliyetini sürdürdüğünü söyledi. Küresel ticaret savaşlarının görüldüğü, korumacılık önlemlerinin arttığı, yeni teknolojiler ve e-ticaretin hız kazandığı son dönemde dış ticaretin ve ticaret diplomasisinin önem kazandığına dikkati çeken Pekcan, bu yarışta, dünyanın her coğrafyasında görev yapan Bakanlığın müşavir ve ataşelerinin önemli rol üstlendiğini bildirdi.

Pekcan, yurt dışında ihracatçıların bilgiye ve müşteriye ulaşmasında, yatırımcı çekmede, Türk ürünlerinin tanıtımında müşavirlere önemli görevler düştüğünü dile getirdi. Ticaret diplomasisini yeniden yapılandıklarını, yeni bir bakış açısıyla ticaret müşavirlerini daha etkin, verimli ve görünür hale getireceklerini vurgulayan

Pekcan, bu kapsamda ocak ayında Bakanlık bünyesinde "Dış Temsilcilikler ve Uluslararası Etkinlikler Genel Müdürlüğü"nü kurduklarını hatırlattı.

Pekcan, dış temsilciliklerin yapısını iyileştirmeyi, güçlendirmeyi, sistemin de daha iyi çalışmasını amaçladıklarını belirterek, "Hedef pazarlarımıza yönelik stratejilerimizi, ticarete yeni yol haritamızı dünya genelinde 131 merkezden gelen 166 müşavirimiz ve ataşemiz ile 4. Ticaret Müşavirleri Konferansı'nda masaya yatıracağız." diye konuştu.

Konferansın 4 gün süreceği bilgisini veren Pekcan, bu yolla Bakanlığın merkez teşkilatı ile yurt dışı teşkilatının kendi arasındaki iletişiminin ve iş dünyasıyla iş birliğinin kuvvetlendirilmesini sağlayacağını söyledi.

Pekcan, ticaret müşavirlerinin program kapsamında iş dünyası, sivil toplum kuruluşları ve iş konseyi başkanlarıyla bir araya geleceğine dikkati çekerek, şunları kaydetti:

"İş dünyası temsilcilerinin taleplerini, önerilerini, beklentilerini ticaret müşavirleriyle paylaşmaları sağlanacak. Aynı zamanda iş adamlarımız, sanayicilerimiz ve ihracatçılarımızla kurulacak iletişim kanalı taraflar arasında bilgi ve tecrübe paylaşımını tesis edecek ve Türkiye'nin dış ticaretine olumlu katkı sağlayacak." diye konuştu.

<https://www.aa.com.tr/tr/ekonomi/ticaret-bakani-pekcan-ticaret-diplomasimizi-yeniden-yapilandiriyoruz/1464395>

Elektronik Atıklardan 'Altın' Kazanım

Kocaeli'de 15 yıl önce faaliyete başlayan Türkiye'nin "ilk" entegre elektronik atık geri dönüşüm firması, kullanım ömrünü tamamlamış elektrikli ve elektronik eşyaları, Avrupa Birliği (AB) standartlarında geri dönüştürüp, hem ekonomiye kazandırıyor hem de çevreye katkı sağlıyor.

Kartepe ilçesinde 3 bin metrekaresi kapalı, 8 bin metrekarelik alanda kurulan Exitcom Recycling firmasında, bilgisayarlar, cep telefonları ve tablet bilgisayarların içerisinde kişilere, kurumlara ve bankalara ait bilgilerin olduğu harddisk, hafıza kartları, CD, flaş bellekler güvenli bir şekilde imha edilerek, değerli parçaları geri dönüştürülüyor.

Firmanın genel müdürü Murat Ilgar, AA muhabirine yaptığı açıklamada, 1999'da Almanya'da, 2004 yılında Türkiye'de elektronik atıklar üzerine çalışmaya başladıklarını, Türkiye'nin ilk entegre elektronik atık geri dönüşüm tesisi olarak gelen atıklardan yüzde 92 ila 95 geri dönüşüm sağladıklarını kaydetti.

Türkiye'nin yanı sıra başta Almanya olmak üzere birçok ülkede elektronik atıkların geri dönüşüm işini yaptıklarını anlatan Ilgar, elektronik marketlerden, belediyelerden ve kurumsal firmalardan yılda yaklaşık 15 bin ton kapasite atık topladıklarını, bunları ayrıştırdıktan sonra geri kazanıma gönderdiklerini, tüm imha sürecinin görüntülü kaydedildiğini ve işlemlerin ardından geri dönüşüm oranının raporlandığını söyledi.

İlgar, elektronik atıkları ayrıştırıp, cinsine göre kırma tesisinde kırdıklarını, içerisindeki zararlı maddeleri ayırdıktan sonra, altın, gümüş, paladyum, demir gibi maddeleri tekrar ekonomiye kazandırdıklarını belirtti.

Kurumların ve kişisel bilgilerin korunmasına yönelik 2016'da çıkan Kişisel Verileri Koruma Kanunu'nun çok önemli olduğunu ifade eden Ilgar, açıklamasında şu görüşlere yer verdi:

"Bütün kamu ve özel iş yerleri, belediyeler, bankalar, bakanlıkların ve hepimizin bilgileri birilerin eline geçebilir. Kötü niyetli insanlar, telefonla bizleri arayıp, TC numaramıza kadar, her şeyimize kadar sayabiliyor. Bunun önüne geçilmesi lazım. İşte bu kanun bunları engelleyecek bir kanun. Elektronik cihazlarda, özellikle telekomünikasyon aygıtlarında bilgilerimiz bulunmakta. Laptoplar, cep telefonları, tabletler, bilgisayarlar, CD'ler, flaş belleklerin içerisinde kullanıcıların bilgileri var. Bu kanuna göre, bunların anonim haline getirilmesi, yani imha edilmesi lazım. Tabii bunun için de belirli standartlar lazım. Biz de tesisimizde bu tür cihaz ve aygıtları ayrıştırdıktan sonra, içindeki harddisklerin imhasını sağlıyoruz. Bir daha kullanılamaz hale geliyor. Başkalarının eline geçmesini önüyoruz."

Türkiye'de yıllık yaklaşık 1 milyon ton elektronik atığın yaklaşık 50 bin tonunun toplandığını, Almanya'da ise 1,6 milyon tonun yaklaşık 900 bin tonunun toplandığını vurgulayan Ilgar, şöyle devam etti:

"Telekomünikasyon ürünlerinin bunların içinde bilgi güvenliği var. Değerli metaller var. Neodymium, terbium ve dysprosium gibi nadir toprak elementler var. Bunların yüzde 98'i de Çin'in elinde bulunuyor. Çin bunları satmıyor. Yani, yarın siz bir cep telefonu ekranı üretmeye başladığınız zaman bunu üretemeyeceksiniz çünkü bu

malzemeler yok. Bundan dolayı bu tür ürünler stratejik ürünlerdir. Bunların toplanması lazım. Hem nadir toprak elementleri açısından ki, bunlar çok stratejik üründür, biraz geç kalınmış olsa da ülkemizde de bununla ilgili çalışmalar yapılıyor."

Bir an önce çıkan bu çevre kanununun uygulanmasını istediklerine vurgu yapan Ilgar, "Sektörün canlanması için başlangıçta bir destek lazım. Devletimiz bu konuda adımlar attı. Yeni çevre kanunu ne kadar hızlı yürürlüğe girerse geri dönüşüm sektörünün de ben Türkiye'de o kadar hızlı gelişeceğini düşünüyorum." değerlendirmesinde bulundu.

Ilgar, tesiste ayrıca floresan lambaların içindeki cıvanın imha edilerek, nadir toprak elementlerini geri dönüşüme kazandırdıklarını ifade etti.

Bir cep telefonun içerisinde ton başına yaklaşık 500 gram, bir bilgisayarın ana kartında ton başına yaklaşık 50 ile 150 grama yakın altın olduğunu aktaran Ilgar, sözlerini şöyle sürdürdü:

"150 grama kadar altın kazanma imkanımız varken maalesef bu altınlar yurt dışına gidiyor. Birleşmiş Milletler Üniversitesinin araştırmasına göre Türkiye'nin elektronik atıklardan yıllık 280 milyon dolarlık altın kaybı var. Ülkemizin altına ihtiyacı var fakat biz altınlarımızı bu sistemleri kuramadığımız, bunları yönetemediğimiz ve yeterli desteği sağlayamadığımız için bunlar illegal yollardan, gümrüklerden farklı yollarla yurt dışına çıkarılmaktadır."

<https://www.aa.com.tr/tr/ekonomi/elektronik-atiklardan-altin-kazanim/1464466>

Albayrak'tan 'Gıda Komitesi' Açıklaması

Hazine ve Maliye Bakanı Berat Albayrak, gıda enflasyonu açısından önem taşıyan politikaları kısa sürede hayata geçirerek sonuçlarını almayı hedeflediklerini bildirdi.

Bakan Albayrak, Twitter hesabından yaptığı paylaşımda Gıda ve Tarımsal Ürün Piyasaları İzleme ve Değerlendirme Komitesi Toplantısı'nı gerçekleştirdiklerini belirterek, "Yapısal Dönüşüm Adımlarımız kapsamında anons ettiğimiz, özellikle gıda enflasyonu açısından önem taşıyan politikalarımızı kısa sürede hayata geçirerek sonuçlarını almayı hedefliyoruz." ifadesini kullandı.

<https://www.aa.com.tr/tr/ekonomi/albayraktan-gida-komitesi-aciklamasi/1463640>

Çok Kutuplu Dünyada Doların Yerini Ne Alacak?

ABD eksenli “tek kutuplu” dünya yerini hızla “çok kutuplu” dünyaya bırakmaktadır. 1950’de ABD tek başına dünya ekonomisinde yüzde 40’lık paya sahipken bu oran bugün yüzde 24’e kadar gerilemiştir. Satın alma gücü paritesine göre de Çin 2013’te ABD’yi geçerek dünyanın en büyük ekonomisi haline gelmiş ve arayışını giderek açmaktadır.

Bu bağlamda ABD göreceli gücündeki azalmayı doların mevcut uluslararası konumunu (kötüye) kullanarak bertaraf etmeye çalışıyor görünmektedir. Bu tavır kısa vadede ABD’ye belirli faydalar sağlama potansiyeline sahip olsa da uzun vadede -doların ve mevcut uluslararası finansal/ticari sistemin itibarını ciddi şekilde sarsarak- sistemik değişimi daha da hızlandıracaktır.

Bu raporda mevcut sistemden giderek artan oranda zarar gören ülkelerin “kısa vade”de ne gibi alternatif uygulamalara yöneldikleri/yönelebilecekleri ve “uzun vade”de ABD dolarının eksende olduğu mevcut küresel ticari/finansal sistemin yerini nasıl bir sistemin alabileceği tartışılmaktadır.

İkinci Dünya Savaşı’nın akabinde ortaya çıkan dünya sisteminin ekonomik, finansal ve ticari boyutlarda “tek kutuplu” olmasına uygun bir şekilde dünyanın hegemon gücünün para birimi olan dolar uluslararası (rezerv) para birimi hüviyetine bürünebilmiştir. Bu yüzyılda ise dünyanın giderek “çok kutuplu” hale gelmesinin doğal bir sonucu olarak çok kutuplu dünyaya “uygun” bir uluslararası ticaret/finans sisteminin yavaş yavaş ortaya çıkacağı söylenebilir. Bu durumda temelde gidilebilecek iki teorik yol öngörülebilir: Birincisi dünya ekonomisinde/ticaretinde ciddi düzeyde ağırlığa sahip ülkelerin para birimleri küresel ölçekte kısmen ve bölgesel ölçekte de büyük oranda uluslararası para birimi haline gelebilir. İkincisi ise uluslararası ticarete büyük oranda uluslararası soyut para birimlerinin kullanıldığı, birden fazla bölgesel takas birliğinin hüküm sürdüğü ve birçok ülkenin birden fazla takas birliği içinde bulunduğu bir sisteme doğru bir dönüşüm de yaşanabilir.

<https://www.setav.org/rapor-cok-kutuplu-dunyada-dolarin-yerini-ne-alacak/>

Edirne'de 'Sokak Kütüphaneleri' Kuruluyor

Edirne'de, "2023 Vizyon Belgesi" kapsamında okuma alışkanlığının artırılması amacıyla vatandaşların yoğun olarak bulunduğu park ve bahçelere "Sokak Kütüphaneleri" kuruluyor. Edirne Kültür ve Turizm Müdürü Ahmet Hacıoğlu, AA muhabirine yaptığı açıklamada, kütüphanelerin 24 saat boyunca açık olacağını ve isteyen herkesin ücretsiz faydalanabileceğini söyledi.

Sokak kütüphanelerinin bilginin paylaşılmasına katkı sağladığını dile getiren Hacıoğlu, "Amacımız Türkiye'de en fazla yerli ve yabancı ziyaretçi kabul eden 3 ilden biri olan Edirne'de, insanların dinlendiği park ve bahçelerde sokak kütüphaneleri oluşturarak boş zamanlarını kitap okuyarak geçirmelerini sağlamak." dedi. Kitap okumanın soylu bir erdem olduğunu vurgulayan Hacıoğlu, şunları kaydetti:

"Okuyan insan bilir ve anlar. Okuyan insan aynı zamanda kavrar. Bu fikirlerden hareketle Edirne Valisi Ekrem Canalp'in talimatıyla sokak kütüphanelerini açmaya başladık. İlkinin Tahmis Çarşısı'nda yer alan bir parkta hizmete açtık. Oraya ziyarete gelen vatandaşların daha ilk günden güzel bir ilgi gösterdiğini görmemiz bizi mutlu etti. Kısa süre içinde kentimizin farklı bölgelerinde bu kütüphaneleri açarak vatandaşlarımızın hizmetine sunacağız. Kütüphanede kullanılan malzeme ve yapısı sıcak ve

soğuk hava koşullarında kitapların saklanmasına uygun. Bundan dolayı kütüphaneler yılın 12 ayı boyunca açık olacak."

Ahmet Hacıoğlu, dolaplar şeklinde kentin farklı noktalarına kurulacak kütüphanelerden vatandaşların istediği kitabı okumak için evine de götürebileceğini bildirdi.

<https://www.aa.com.tr/tr/kultur-sanat/edirne-sokak-kutuphaneleri-kuruluyor/1463269>

İNOGRAFIK BİLGİLER

**Dünyanın ortak sorunu
çocuk istismarı**

Dünyada her yıl yaklaşık 40 milyon çocuğun istismara maruz kaldığı tahmin edilirken, ABD, İngiltere, Almanya, Rusya ve Hindistan gibi ülkelerde ciddi sayıda vakanın yaşanması dikkat çekiyor.

ABD

Amerika Birleşik Devletleri Hastalık Kontrol ve Korunma Merkezlerinin yayınladığı rapora göre, ülkede 2017'de yaklaşık 674 bin çocuk istismarı ve ihmali vakası tespit edildi. Raporda, bin 720 çocuğun istismar ve ihmalden öldüğü vurgulanırken, her 4 çocuktan 1'inin hayatlarının bir döneminde istismar ve ihmali ile yüzleştiği yer aldı. Her 10 saniyede bir çocuğun istismarla karşı karşıya kaldığı veya tecavüze uğradığı belirtildi.

İNGİLTERE

İngiltere merkezli Ulusal Çocuklara İşkenceyi Önleme Derneğine göre (NSPCC), ülkede 20 çocuktan 1'i cinsel tacize uğruyor.

ALMANYA

Almanya'nın Ulm Üniversitesinin 2017'den derlediği verilere göre, ülkede her 7 kişiden 1'i çocukluk veya ergenlikte cinsel istismara maruz kaldı. Rapordaki veriler, Almanya'da yaşayanların yüzde 13,9'unun genç yaşlarında cinsel tacize uğradığından emin olduklarını gösteriyor.

JAPONYA

Japonya'daki genel suçlar tüm zamanların en düşük seviyesindeyken, 2018'de polis kaynaklarına göre, 80 bin 104 çocuk tacizle karşı karşıya kaldı.

HOLLANDA

IWF, 2018'de yasa dışı çocuk istismarı görüntülerinin yayımlandığı 105 bini aşkın internet sitesinin yüzde 47'sinin Hollanda merkezli olduğunu belirtti. Hollanda'nın "çocuk istismarı için suç cenneti" haline geldiği uyarısında bulunan IWF, bu tür görüntülerin internetten silinmesi gerektiğini vurguladı.

RUSYA

Uluslararası Psikoloji ve Eğitim Konferansı (ICPE) için 2017'de yapılan bir araştırmaya göre, Rusya'da çocukların yüzde 78,4'ü hayatlarında bir kez tacize uğruyor.

İTALYA

İtalya'da geçen kasımda çıkan "İlahi Adalet" isimli kitaba göre, 2000 yılından bu yana 300 rahibin istismarla suçlandı, ancak sadece 140'ı soruşturulmaya tabi tutulurken, suçlu bulunanların da çok azının hapse girdiği belirtildi.

HİNDİSTAN

2017'de yayınlanan Hindistan hükümetinin Ulusal Suç Kayıt Bürosu raporu, çocuklara yönelik suç olaylarında istikrarlı bir artış olduğunu gösteriyor. Buna göre, Hindistan'da, 2017'de her 15 dakikada bir çocuk cinsel tacize maruz kaldı.

VATIKAN

Hristiyanlık dininin Katolik mezhebinin yönetim merkezi olan Vatikan'da ve ona bağlı kiliselerde yaşanan çocuk istismarı vakaları dünya gündeminden düşmüyor. Bu nedenle, Vatikan'da çocuklara yönelik cinsel istismar skandallarıyla mücadele amacıyla yeni bir yasa çıkarıldı.

AVUSTRALYA

2017'de çocuk istismarıyla ilgili hükümet tarafından yürütülen 5 yıllık bir araştırma sonrası hazırlanan rapor, ülkede birçok kurumda çocuk istismarının yaşandığını ortaya koydu. Yine, Avustralya hükümetinin verilerine göre, ülkede her yıl yaklaşık 50 bin çocuğun cinsel istismara maruz kalıyor.

FETÖ, ihanete böyle hazırlandı: Gülen'in sohbetlerindeki darbe şifresi

Fetullahçı Terör Örgütü (FETÖ) 15 Temmuz darbe girişimini elebaşı Fetullah Gülen'in Pensilvanya'daki malikanesinde yaptığı sohbetlerde, Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK) içindeki üyelerine darbeye hazırlandıklarını subliminal mesajlarla verdi

ASKER YEŞİLİ PARDÖSÜYLE SUBLİMİNAL MESAJ

Terör örgütü elebaşı Gülen'in, 19 Mart 2016'da Pensilvanya'daki malikanesinde üzerine ilk defa giydiği **asker yeşili bir pardösüyle "giysi dili" ile bir konuşma yaparak, örgütün TSK içerisindeki mensuplarına subliminal mesaj iletti**

Gülen, konuşmasında **"Antrparantez, umum adına konuşuyorum, umum İslam toplumu adına, Kapadokya sakinleri, oradaki serkarlar adına konuşuyorum."** ifadelerini kullandı

Gülen'in konuşmasında geçen **"serkar" kelimesi Türkçe'de "komutan", "amir", "müdür" anlamlarına** gelirken, **"Kapadokya"** ifadesinin ise FETÖ içerisinde **"özel mahrem yerler"** olarak kodlanan kurumlardan **TSK için kullanılan bir şifre olduğu ortaya çıktı**

"SOHBETLERİNDE TSK'NİN 'KILIÇ' ŞİFRESİ"

Elebaşı Gülen 5 Şubat 2016'daki konuşmasında, örgüt üyelerinin tutuklanmalarına gönderme yaparak, **"hürriyetlerine dönük saldırılar karşısında, bunları koruma adına düşmanla savaşılabilirliğini, düşmanın öldürülebilirliğini, düşmanla karşılaştığında mutlaka kılıcın hakkını vermek gerektiğini"** vurguladı

"Kılıç" kelimesiyle şifreli mesaj veren Gülen, **TSK'nın temel simgelerinden biri olan ve güçle kararlılığı simgeleyen kılıçla, ordu içindeki darbecilere hazır olma talimatı** verdi

"DÜŞMANI YENME DUASI"

Terör örgütü elebaşı Gülen 5 Şubat 2016'daki konuşmasında, **"düşmanı yenme duası" olarak yer alan duayı okuyarak, "düşman" tanımlamasıyla örgüte karşı yürütülen mücadeleye öncülük eden siyasal iktidarı** kastetti

Gülen, **'amaca ulaşmak için mutlaka alternatif yolların/ yöntemlerin oluşturulması gerektiğini'** söyledi

"MESAJI ALAN ÖRGÜT ÜYELERİ 'YURTTA SULH KONSEYİ'Nİ KURDU"

Terör örgütü lideri, konuşmalarında sık sık **"İslahçılar", "İslah hareketi"** tabirlerini kullandı. FETÖ üyelerinin darbede girişiminde kullandıkları **"yurtta sulh konseyi"**nin isminin, bu konuşmada geçen **"İslah" kelimesinden alınan mesajla verildiği**, İstanbul'daki darbe girişimine ilişkin gerekçeli kararlarda yer aldı

HAFTANIN KİTAP TAVSİYESİ

Türkiye ve Yunanistan, İspanya, Portekiz, Avrupa ve Orta Doğu'daki, kısacası tüm Akdeniz havzasındaki insanlar, 2008'den bu yana giderek toplumsal ve ekonomik karmaşaya evrilen ekonomik bir çöküşle mücadele ediyorlar. Şimdilerde ise bu siyasî bir krize dönüşmüş durumda. Çöküş, karmaşa ve krizin gittikçe yayılmakta olduğu gerçeği, 2016 senesinde ayan beyan ortaya çıktı. Dünyanın hiçbir yerinde herhangi bir iyileşme belirtisi söz konusu değildi. Yunanistan, ikinci bir darbeyi bekledi. İspanya yerinde saydı. Türkiye, siyasî ve ekonomik olarak büyük bir hızla daha da kötüye gitti. İngiltere'de, sanrılama ile aşırı böbürlenme karışımı bir sinir krizi yaşandı. Kriz, Amerika Birleşik Devletleri'nde ve dünyanın diğer bölgelerinde yayılmaya devam etti. İktidarı elinde tutanlar için bu çöküşün nereden çıktığı belli değildi. Ancak yine de krizin yıkıcı enerjisi, aynı volkanik bir yeraltı patlamasında olduğu gibi, yaklaşık yirmi yıldır etrafa lavlar saçıyordu. İçinde yaşadığımız yapıların arasına eriyerek sızan esrarengiz bir güçtü.

-John Ralston Saul-

John Ralston Saul, bu çarpıcı kitabında ekonomik krizin küresel ölçekte panoramasını çıkarmakla kalmıyor, kapitalizmin siyaseten tıkandığı kör noktalarına da işaret ediyor, günümüzün giderek yayılıp derinleşen iktisadi ve siyasî "felaketlerine sızan" tarihsel dinamikleri sabırla ifşa ediyor, kıyıcı bir eleştirel bakışla...

<https://www.ayrintiyayinlari.com.tr/kitap/kuresellesmenin-cokusu/1312>